

[Landbrugsministeren.]

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen sagde, at naar man ser paa de Statshusmandsbrug, der er oprettet i de senere Aar, og ser, hvor store Vanskelighederne er for disse, vilde det være uforsvarligt at gaa til Oprettelse af nye Brug. Jeg skal hertil sige, at jeg føler mig overbevist om, at hvis man foretager en Beregning over Startomkostningerne nu og tidligere, vil det let kunne bevises, at de Brug, der oprettes nu, vil være en hel Del gunstigere stillet end langt de fleste af dem, der blev oprettet fra 1920, og indtil Krisen indtraadte, og det betyder naturligvis overordentlig meget for dem, der skal oprette Husmandsbrug, hvilken Pris der er paa Kreaturer, Redskaber o. s. v.

Det forekommer mig endvidere, at det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen maler Situationen for sort og tager Modet fuldkommen fra Landboudommen, naar han udtaler, at som Forholdene er, vil Statshusmandsbrug, der oprettes nu, ikke have nogen som helst Udsigt til at kunne betale hverken Renter eller Afdrag i de kommende Aar. Efter den praktiske Erfaring, jeg har som Landmand, er det en absolut Overdrivelse at sige noget saadant. Det er ogsaa indlysende, at naar Smørprisen, som i de sidste 4 Uger er steget fra 190 til 253 — en Stigning paa 63 Ø. eller 33 pCt. — blot saa nogenlunde kan holdes deroppe, er det en stor Overdrivelse at udtale sig saaledes, som det ærede Medlem her har gjort. For øvrigt har det jo ogsaa vist sig i den sidste Tid og vil fremdeles vise sig, at dygtige Landmænd, hvis Ejendomme ikke er fuldkommen overkapitaliserede, dog har Indkomster — det viser de Selvangivelser, der er kommet ind til Skattemyndighederne i den sidste Tid —, og jeg tror, det vil være til overordentlig stor Skade, ikke mindst i en vanskelig Tid, fuldkommen at tage Modet fra Ungdommen, saaledes at den slet ingen Tro har paa Fremtiden. Jeg tror, at det vigtigste er, at den bliver ved at bevare saa nogenlunde Troen paa, at der dog ogsaa kan komme Chancer i Fremtiden. Og derfor vil jeg beklage, om de to Partier fuldkommen vil holde sig borte fra Medvirking til, at vi dog midlertidigt, selv om det er med smaa Beløb, ikke alene kan sanere en Række større Landmænds Økonomi, men ogsaa skabe Mulighed for den dygtige Ungdom, som trods de vanskelige Kaar ønsker at skaffe sig selvstændige Brug i Stedet for, som den ellers i Regelen maa, at lide under Arbejdsløshedens Svøbe.

Jeg beklager derfor, hvis de to Partier absolut gaar imod Forslaget; det forekommer mig, at det er et Ansvar, som det er meget vanskeligt at bære for Rigsdagsmænd, som dog skulde være med til at gennemføre Foranstaltninger til Gavn for Befolkningen.

Olufson: Jeg kan heller ikke forstaa, at Oppositionen vil gaa imod dette Forslag, thi som jeg betonedede før, tror jeg ikke, at det, i hvert Fald foreløbig, vil faa sin store Betydning som Udstykningsforslag paa den Maade, at Lodderne bliver bebygget, men derimod kan det som Kriseforslag faa en ikke ringe Betydning. Vi faar jo fra Jordlovsudvalget, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har oplyst, daglig Henvendelser i den Retning, og vi føler os overbevist om, at blot med et ringe Beløb vilde man kunne gøre Underværker til Underbyggelse af Landboernes Økonomi. Men det lader jo til, at Oppositionen hænger sig i det principielle, og saa bliver det jo ikke muligt at komme frem.

Jeg forstaaer ganske vist ikke det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen. Det ærede Medlem mente, at det var vanskeligt at klare sig for dem, der var etableret, og jeg skal villigt indrømme, at de, der startede under Højkonjunkturerne for faa Aar siden, har uhyre vanskeligt ved at klare sig; Jorden var dyr, Bygningerne var dyre, Besætning og Avlsredskaber var dyre, og den lille Kapital, de havde, strakte som Regel ikke til, men de kom til at skylde Penge ved Siden af den Gæld, de fik til Staten. Men der er jo en Væsensforskel mellem den Gang og nu, for der er ingen Tid gennem mange Aar, hvor man har kunnet starte Landbrug billigere end nu; Jorden er billigere og vilde være endnu billigere, hvis den ikke var saa overkapitaliseret, som den er; Bygninger kan bygges billigere i Aar, end de kunde for blot to Aar siden; der er en saa stærk Konkurrence mellem Haandværkerne, at Bygningerne bliver smækket ned til Priser, der ikke levner Haandværkerne synderlig Fortjeneste, og ingen Tid har Besætning været saa billig som nu.

Hvis man derfor tror, at dansk Landbrug i en blot ikke alt for fjern Fremtid kan komme ind i normale Tider, er der ikke noget gunstigere Tidspunkt end nu at starte Landbrug paa. Men det lader jo ikke til, at dette gør Indtryk paa de ærede Medlemmer; men saa undrer det mig noget, at det ærede Medlem Hr. Ulrich kan op-